

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Врвеш ми очі і душу ми врвеш; а не повьмеш милости і віри не повьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Людого ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи авортає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Переговори в справі нової цлової тарифи.

(+) Угорське правительство задумує вступити в переговори з австрійським в справі уложеня нової цлової тарифи. Міністер торговлі Гегедіс заявив, що готов в сій справі на вислані єму записини прибути до Відня і розпочати уложенє нової цлової тарифи. Ся цлова тарифа мусить бути уложена, поки міністер заграничних справ возьме ся до віднови межинародних торговельних договорів, позаяк цлова тарифа мусить бути підвалиною для нового упорядкування торговельно-політичних відносин монархії з заграничними державами. Обов'язуючу нині загальну тарифу цлову уложено в р. 1882. і додано до неї деякі зміни в 1887. р. Заключеними в 1891. р. торговельними договорами затверджено постанови великої часті сеї тарифи на час тривкості договорів, отже до кінця 1903. р. По двадцяти роках показує ся однак потреба всі ті змінені відносини і економічні потреби, які проявили ся протягом сего часу, узгляднити, а до сего надає ся нагода, в якій монархія відзискує знов свободу на цлово-тарифовій області. Поміж се входить тепер порозумінє з Угорщиною, до якого треба довести. Указку одержали обидва правительства в законі з 21. вересня 1899. р., котрий упорядкує економічні взаємини, а закон сей постановляє, що автономну цлову тарифу перед починком переговорів про віднову торговельних договорів з заграницею має заступити нова цлова тарифа, яка рівномірно має забезпечити рільничі і промислові інтереси обидвох держав. Ще виразнійша була указка в проєктованім цлово-торговельнім союзі, після котрого кінець 1902 назначено яко наконечний речинець для уложеня автономної тарифи.

Цлово-торговельний союз належить ще до тих останків, які мусять бути зроблені, до тих давних забитків, якими буде мусіла заняти ся рада державна, щоби завершити справи з минувшости. Обидва правительства мають також означені постанови що-до сего союзу. Сі постанови подають речинець дотичних пересправ і вимагають, щоби сі переговори розпочато найпізнійше 1901. р. Се є особливо цікаво, що черга сих переговорів, які мають бути переведені між обидвома правительствами, має розпочати ся не в справі цлово-торговельного союзу, лише нарадами над автономною тарифою цловою. Сей поділ праці дасть ся легко пояснити. Треба передовсім привднати раду державну для переговорів з Угорщиною, а видане недавно цісарським розпорядком означене квоти на цілий рік каже догадувати ся, що правительство хоче ще довший час лишити раді державній для успокоєня, позаяк цлова тарифа доторкує ся області засіяної тисячами каміня, на які зараз можна наткнути ся. Крім того не можна собі так скоро здати справи, на яку дорогу треба вступити, а єї треба найти в сій хвили, коли торговельні договори будуть виповіджені, то є з кілцем 1902. р. Підвалина мусить отже бути до

того часу готова, бо після власних слів правительства буде розходити ся о те, або заключити нові договори або евентуально без договорів наш торговий оборот поставити на такій цлово-тарифовій основі, яка найбільше відповідає нашим дійсним інтересам. При тім не треба сего забувати, що Австрія має життєнні інтереси, які в Угорщині не мають такої ваги і на оборот і що цлова тарифа мусить бути угодовим плодом, який уможливає приналежність обидвох половин держави. Та приналежність вимагає ще забезпеченя, а се тим більше, позаяк Угорщина завзяла ся на ту подрібну постанову, що доведене до наконечного цлово-торговельного союзу до р. 1903. є услівем для заключеня торговельних договорів поза 1907. рік. Після льогічної звязи належить ся отже перше місце з черги цлово-торговельному союзу і се виглядає як несподіванка, що вже небавом обопільні міністри мають у Відні розпочати пересправи, не щоби підготувати парламентарне переведенє цлово-торговельного союзу, лише щоби в консеквенції такого союзу спільну справу, якою є цловий закон і цлова тарифа, взяти на спільну міністерську нараду і застеретти собі спільний вплив на так важні основи продукції і торговлі.

Скарбківська фундація против гуцулів в Жабю.

(Дальше).

† Nykoła Samokiszczuk 1145*), † Ołexa Pauluk 1146, † Iwan Iwaniuk 1147, † Paulo Korczuk 1148, † Maksym Paluszczyk 1150, † Petro Sorycz 1151, † Dmytro Makiwnyczuk 1152, † Michał Kiermoszczuk 1154, † Łukien Hawryszczuk 1155, † Iwan Bojczuk Juryn 1156, † Iwaalycha Pihulek 1158, † Stefan Semeniuk 1161, † Iwan Węgryn 1162, † Maksym Iluk 1166, † Onufry Bojczuk 1168, † Łukien Bendejczuk 1173, † Michał Chrapczuk 1174, † Pawło Sofijczuk 1176, † Juryj Balidiuk 1177, † Kost Bobruk 1183, † Semen Wołyniuk 1167, † Iwan Bojczuk Kozmyn 1188, Petro Filipeczuk 1190, † Hawryło Ołeksiuk 1192, † Hrycé Tupeluk 1194, † Mokryna Stefurak 1196, † Łukien Rybezuk 1197, Nykoła Babulczuk 1198, † Fedir Zietyniuk Kostyniuk 1199, † Wasyl Bojczuk 1200, † Kataryna Myroniuk 1202, † Iwan Koreczuk Pauliw 1205, † Hryhor Hryhoruk 1206, † Wasyl Biludeczuk 1209, † Onufryj Blyszczuk 1212, † Nekefir Gaboruk 1217, † Juryj Janiuk 1218, † Hnat Martyszczuk 1219, † Onufry Czokańczuk 1220, † Nykoła Semeniuk 1222, † Onufrij Rzydzak 1224, † Juryj Kohutiek 1225, † Nykoła Puk 1036, † Jura Botiuk Łukeniw 1094, † Wasyl Czerkaluk 1281, † Anna Fesiuk 948, † Iwan Ferkaluk 1174, † Kost Segedeniuk 875, † Petro Ołexiuk 919, † Iwan Chrapczuk 927, † Petro Bohulczak 936, † Iwan Bojczuk 947, † Fedor Cucyniuk 950, † Iwan Spindzak Fedia 909, † Iwan Hrehorzuk 1037, † Iwan Zietyniuk Burda 1077, † Jury Filipeczuk 1080, † Fedor Biludeczuk 1087, † Fedor Paciochniuk 1103, † Tymofij Bojczuk 1104, † Hawryło Maryjezuk 1108, † Mykieta Tupeluk 1121, † Andryj Dutczyk 1122,

*) Наведені числа означють ч. дому.

† Nykoła Beruk 1123, † Iwan Skomateczuk 1126, † Jury Soruk 1178, † Palij Bojczuk 1233, † Jura Spindzak Fediw 1234, † Iwan Juściuk 1236, † Anna Rybaczuk 113/a, † Semen Hnatiuk 483, † Fedor Konyszczuk 157, † Miszko(?) Korzeluk 31, † Wasyl Pauluk Machajluk 160/2 † Hrycé Rybaruk 303, † Tanasy Mazuk 625, † Makowej Wereżak 222/a, † Semen Pietniuk 24, † Celestyn Tymczuk Daruj 583, † Michał Marczuk 136, † Semen Botiuk Iwaniw 428/a, † Iwan Semeniuk 585, † Pawło Spindzak Fediw 589, † Ołexa Semeniuk Dekesa 632, † Michał Gąsiecki 742, † Wasyl Paliczuk 990, † Tymofij Brusturski 541, † Jekiw Kiciek 403, Wasyl Hasiuk 1226, † Michał Spindzak 1231, † T. Abraham Steuerer 1278, † Eisig Schüssel*) 27/a, † Jakób Fokszej 1020, † Petro Spindzak Fediw 319, † Hawryło Stefurak 648, † Dmytro Hnatiuk 559/a, † Simche Stein 1282, † Fedor Bojczuk Ołeksyn 584, † Fedor Semeniuk 601/a.

Die Vollmacht nehmen wir an † Łukien Filipeczuk, † Iwan Semeniuk, † Petro Dutczyk, † Hnat Ryndzak, † Wasyl Wołyniuk. Zeuge und Namensfertiger Sławiński m. p. Als Zeuge Jan Waczewicz m. p. Dass ausser der bei der Wahl der Bevollmächtigten intervenirenden, und auf dieser gezeichneten Insassen, sonst keine Insassen im Orte vorkommen, wird von Seite des Ortsvorstandes bestätigt † Wasyl Wołyniuk Richter Gefertigt Sławiński m. p. — Powyższy przez stronę sporządzony odpis z oryginałem w tusądowej registraturze przechowanym na nieostemplowanym papierze spisany porównywno i równobrzmiącym uznano. Z registratury e. k. Sądu obwodowego. Kołomyja, dnia 15. Sierpnia 1880. (L. S.) Kuczyński m. p.*

Провіривши з гуцулами тую Vollmacht показуєсь:

1. що в там гуцули підписані, котрі ще тепер живуть і присягою хотять ствердити, що вони не підписувались на тій Vollmacht. Тими гуцулами суть: 1) Тимофій Брустурак, 2) Гриць Ілюк, 3) Ст. Михашук, 4) Іван Мартишук, 5) Фед. Бойчук, 6) Юра Мартишук, 7) Ол. Семенюк, 8) Ів. Шуфлетюк Онуфрив, 9) Петро Юрук, 10) Ів. Бомбалюк, 11) Сем. Палійчук (Дм.), 12) Дм. Бойчук Сем., 13) Сем. Давчук, 14) Вас. Бойчук (Кіт), 15) Фед. Шкріблак, 17) Юра Ропарук, 18) Фед. Гараджук Ів., 19) Анд. Шкріблак, 20) Гнат Годинок, 21) Анд. Мончук, 22) Гр. Жатенюк, 23) Ів. Ківерук, 24) Мих. Горук, 25) Анд. Гордійчук, 26) Гриць Ілюк Козма, 27) Козма Хімчак, 28) Фед. Ілюк, 29) Ст. Скуматчук, 30) Вас. Соколовський, 31) Максим Мацанурек, 32) Ів. Корчук, 33) Сем. Соколюк, 34) Ів. Палійчук Яковів, 35) Тап. Мельничук (Уршега), 36) Вас. Пігулек, 37) Ів. Спаский (Вазюк), 38) Дан. Скоматчук, 39) Ів. Семетчук, 40) Вас. Крашевський Сем., 41) Козма Стефурак, 42) Ів. Дутчук Петрів, 43) Дм. Білінчук, 44) Марко Ганчук, 45) Ги) Проданюк, 46) Пил. Бойчук, 47) Олекса Когутек, 48) Юра Гавришук, 49) Ів. Івасюк, 50) Фед. Матуржук, 51) Ів. Сороханюк, 52) Фед. Рибчук Ів., 53) Ів. Трефчук, 54) Фед. Ганчук, 55) Петро Лиситчук, 56) Гривь Михашук, 57) Петро Романюк Ів., 58) Гриць Дутчук, 59) Ол. Олексюк, 60) Никола Бойчук, 61) Вас. Рвидзак, 62) Пил. Давчук, 63) Фед. Филишчук, 64) Козма Кошчук, 65) Сем. Ботюк Ів., 66) Ол. Семенюк (Декеца), 67) Анд.

*) Eisig Schüssel міг власноручно підписатись, а що не підписавсь — то значно, що підпис єго сфальшований.

Гавришук Ілин, 68) Юра Кермишук Андр., 69) Ол. Палійчук Мик., 70) Фока Бровчук, 71) Ів. Ришук Ілин, 72) Марін Студенюк, 73) Ксенія Чоканьчук, 74) Ів. Семенюк, 75) Петро Сорич, 76) Ів. Бойчук Олексин, 77) Юра Філіпчук, 78) Юра Балідюк, 79) Анд. Філіпчук, 80) Ів. Біладчук, 81) Ів. Житинюк, 82) Тим. Біладчук, 83) Євдоха Гордійчук, 84) Іван Біладчук, 85) Дем. Філіпчук, 86) Вас. Біладчук, 87) Фед. Ілюк, 88) Анна Гердеджук, 89) Анд. Коржук, 90) Дм. Черкалек, 91) Юра Маківничук, 92) Фед. Ковбасюк, 93) Ст. Тимофійчук, 94) Вас. Ангемійчук, 95) Гр. Остафійчук, 96) Ів. Пошівчук, 97) Дан. Стефурак, 98) Ол. Пігулек, 99) Ів. Бесащук, 100) Проль Коніщук, 101) Вас. Стефурак, 102) Палій Трефчук, 103) Юра Ласкорійчук, 104) Вас. Житенюк, 105) Ів. Шипчук, 106) Мих. Корнеюк, 107) Гр. Остафійчук (Губарук), 108) Остафій Філіпчук, 109) Гр. Бойчук, 110) Онуфрій Зубюк (Цуфран), 111) Євдокія Сливчук, 112) Гр. Семенюк, 113) Єлена Бобрук, 114) Титус в. Ангось Цвітків, 115) Дм. Семенюк, 116) Кость Бобрук, 117) Ів. Ілюк, 118) Марія Кермишук, 119) Ів. Ришак старий, 120) Лукен Бендейчук, 121) Яків Кіцляк, 122) Eisig Schüssel, 123) Никола Костинюк, 124) Юра Маківничук, 125) Петро Бойчук, 126) Ів. Яселський, 127) Іля Бойчук, 128) Максим Ілюк (Глухви), 129) Мих. Ілюк, 130) Юра Сорук, 131) Петро Гадзук, 132) Вас. Кітларук, 133) Ст. Солоничук, 134) Юра Сливчук, 135) Сем. Сніндак, 136) Параска Зюзак, 137) Федір Ласкорійчук, 138) Тимасій Бойчук, 139) Дм. Сливчук, 140) Федір Пньовський, 141) Гаврило Блищук, 142) Сем. Семчук, 143) Ст. Семенюк, 144) Іван Ветошук, 145) Дм. Маківничук, 146) Юрій Янюк, 147) Юра Ботюк Юрив.

(Дальше буде).

Замітки

З нагоди ювілейного концерту „Львівського Бояна“.

„Львівський Боян“ опровадив 28. червня десятю річницю своєї невтомної діяльності на полі вокальної музики «ювілейним концертом». В програму концерту увійшли твори давніших і сучасних руских композиторів, почавши від Бортнянського, а покінчивши на Гайнчаку; увійшли твори музиків-композиторів по заводу (ex professo) і композиторів-ділтантів. Тож здаючи справу з сего концерту, не можемо всі твори мірити одною мірою і вискажемо на сім місці жаль, що деякі з сучасних композиторів, іменню ті, що можуть похвалитись дійсним талантом інвенційним, не охотні, придбати собі відповідну науку музичну, що рішучо піднесла би стійність їх композиторських проб. Рівнож без потреби забуто вмістити в програму сего «ювілейного концерту» композиції Ваханьського, Копка, Карпенка і других Українців, через що не подав нам концерт вірного образу розвою рускої музики в останніх часах.

Концерт почав ся містерним виконанем симфонії G-moll пок. Мик. Вербицького, під управою п. Родля. Оркестральну сю композицію, вічно свіжу, бо засновану на народних руских мотивах, артистично розведених, назвали би ми, з огляду на форму, радше симфонією. Покійний Вербицький написав таких симфоній 12 для руского театру в 60-их роках. Вони були родом увертур для народних пес і одушевляли руску публику більше, чим вальчики, якими нині — на жаль — починають ся ирравильно представленя на народній нашій сцені. По Вербицьким ніхто з наших музиків не вступав на се поле, хоч нині народні мотиви, зібрані в більшім числі, більше приступні нашим музикам, а спосіб обробленя даний вже пок. Вербицьким.

Бортнянського концерт 31. «Блажен муж», на мішаний хор, був кульмінаційною точкою «ювілейного концерту» як з огляду на саму стійність композиції, так і що-до ніжності виконання під управою о. Ніжанковського. Як богатою є література мішаних хорів композиторів європейських, то мимо сего жаден з них не перестяг по нині Бортнянського в мелодійності і введеною поодиноким голосів. Людські голоси зливають ся у всіх хорах Бортнянського в чудову гармонію, що робить злишною всяку піддержку інструментальну. Наші товариства співачі позля,

ні проте поставити собі за задачу, при всяких концертах не забувати на ті жемчуги вокальної композиції. Сеж наш Палестрина і більше як Палестрина. Шкода лише, що диригент, о. Ніжанковський, велів піддержувати композицію, чисто вокальну, фісгамонією.

Мужеский здвоєний квартет виконав відтак Білковського «Яко беззаконіє мое аз знаю». Композиція ся, держана в поважнім псалмовім тоні, о мольовій тонації, видалась нам подекуди монотонною що-до ритму і темпа і контрастувала дуже з композицією Бортнянського. П. Білковський звісний вже рускій публиці в своїх хорів до «Гамалії» Шевченка. Рівнож звісна нам була композиція талановитого п. Топольницького: «Ой три шляхи», коректно написана на мужеский хор, а можемо лише жалувати, що молодий композитор — замовк. П. Людкевич, що управляв сими двома хорами, дав нам вдруге почути також свого «Косара» з супроводом оркестри. Слова Шевченка ілюстровав п. Л. живим, повним житя ритмом, і умів надати своїй композиції багато відповідних ефектів оркестральних. В пану Людкевичу можемо повитати композитора, що зумів розвести один темат ширше після правил композиторських і сим надав своему твору хорошу одноцільність. Закриті квінти в трех місяцях, поки-що, даруємо талановитому автору. Композиція зробила ефект і ми надіємось, що п. Л. збогатить нашу музичну літературу.

Лисенковий дуєт на сопран і тенор: «Зацвила каліна» мелодійна балада, що розказує про солодку розмову двох люблячих сердець, виконана з всею ніжністю п-ною Ор. Шухевичівною і п. М. Волошином, при ніжнім супроводі фортепьяновім п-ни Д. Шухевичівної, порушила певно не одні молоде серце в амфітеатрі. Голоси зливались в складну цілість. Балада тим оригінальна, що тенор з сопраном розказують то рівночасно, то наслідують фраз про любовні солодощі, що покінчилися теплим поцілуєм...

Мішаний хор: «Сонце гріє» о. Кишакевича дуже плідного композитора і зручного інструментатора (управителя «Перемиского Бояна»), прищав всім до внод-би. О. Кишакевич дав на днях в Перемишлі концерт, зложений з 9 своїх композицій хоральних і сольових, як і першу частину своєї ораторії (мішані і мужескі хори супроводі оркестри): «Гамалія». Старанно оброблені композиції о. Кишакевича велють нам надіятися, що сей композитор займе небавом у нас поважне становище. На жаль, не змогли ми доси, по недостатку партитури, докладніше розібрати твори о. Кишакевича.

Лаврівського «Осін» (перероблена на мішаний хор) вийшла вже за дя своєї мелодійності і любові в репертуар чеських співачих товариств. Ся обставина говорить багато.

Кумановського виванка з народних пісень: «Ой на горі жито», зложена зручно з ріжнородних що-до тонації і ритму, сумних і скотніших пісень і складно гармонізована, представила нам добірливою катигею, зложену з цвітів, зрваних з наших левад.

Січинського «Дніпро реве», композиція хоральна, була вже в своїм часі достоїнно осуждена яко твір модерністичний і удостоїлась нагороди на конкурсі, розписанім перед 8 роками «Львівським Бояном». Шкода, що муза п. Січинського, управителя «Станіславівського Бояна», замовкла.

П. Гайнчака: «Заграй ти цигане» (барітонове солю з супроводом смичкової оркестри) зраджує талант в перній стадії розвою.

Воробкевича квартет: «Над Прутом» не потребує оцінки. Пісня ся пішла давно вже в парід. Нам можна лише висказати на сім місці щирий жаль, що буковинський соловій замовк так скоро.

Піциньського «Закувала та сива зазуля», інструментована Фальом, буде мабуть находитись в концертних програмах і наших пра-правнуків. Знаменитий фільольо-грек поставив собі сам нерукотворний памятник. Не один музик позавидує ему слави.

Ніжанковського «Гуляла» і Колесси «Вулиця» звісні широким руским кругам. «Вулиця»? — се живий етнографічний образок.

Сольові пісні: Митюха «Цвітка дрібава» і Вахлянич: «Поміраіла на ці долі», відсвітають

ншим першим артистом п. О. Мишугою, викликали грімкі оплески. Дай Боже, щоби рефрен послідної пісні (укладу пок. Ом. Партицького): «а настане чейже час лучної долі і для нас» скоро вже осуцвя ся...

Концерт закінчив ся звісною вже всім нам ораторією Лисенка «Бють пороги», під управою д-ра Федака. Диригенти поодиноких нумерів, пп. Ніжанковський, Людкевич, др. Федак і Колесса вивязали ся з своїх задач совісно, а члени «Бояна» — знаменито. Але заслуга „Львівського Бояна» не лежить виключно в плеканю народної музики у Львові. Дійсна заслуга сего першого співочого руского товариства — лежить в тім, що в слід за ним зорганізували ся «Бояни» в Перемишлі, Станіславові, Коломиї, Тернополі, Стрию, Самборі і Чернівцях, та що по «концерті ювілейнім» всі ті «Бояни» звязались в союз на основі статута, та що до сих Боянів прилучать ся небавом і дрібніші хори з цілого краю. А чейже руска пісня піддержать і руского духа та загреє до діла в теперішних трудніших часах...

Краєвий Соім.

В дальшій ході вчерашнього засідання пос. Йордан підпирає своє внесенє що-до підвищення платні членам краєвого відділу з 8000 на 12.000 корон, з тим застереженем, щоби они не могли брати на себе жадних побічних, платних обовязків. Внесенє переказано бюджетовій комісії.

Після мотивованя пос. Окуневским своєю внесеня, щоби виробити в міністерстві на галицьких залізницях для послів вільну карту їзди за оплатою 100 К річно — переказано справу краєвому відділові до розсліду.

На нагле внесенє пос. Країньського уділено погорільцям Сокаля 2.000 кор. запомоги, а для 9 громад ліського повіту, діткених градовою тучею, віддано краєвому відділові 4.5 0 зр. до диспозиції.

Соім прийняв до відомости справозданє краєвого відділу про зимові школи рілничі в Невірові і Войславлі та справозданє з діяльності краєвих інструкторів огородництва і садівництва.

Відтак без дискусії ухвалено надати шпиталеви в Коросні публічний характер та поручено краєвому відділові, щоби на найблизшій соймовій сесії предложив проєкт закона для регуляції торгівлі штучними навозами.

Петицію громади Законане за гваранцію 400.000 К на заведенє водопроводів та електричного освітлення відступлено краєвому відділові до розсліду з обовязком, на найблизшій сесії поставити відповідні внесеня.

Над справозданєм краєвого відділу що-до краєвого рілництва вивязалась ширша дискусія, в якій пос. Стояловський робив ріжні заміти, а між иньшим закидав кофк-ам rolnicz-им, що бавлять ся більше в крамарство, чям в господарство. Єго закиди відпирали презес кофк-ок пос. Целєцький, член краєвого відділу пос. Онішкєвич і пос. Жардецький.

Відтак пос. Арт. Потоцький реферує справозданє краєвого відділу що-до підпирания будови льокальних залізниць. В дискусії пос. Вівієн жалує ся, що комісія зредукувала пропозицію краєвого відділу до половини, предкладаючи лише 300.000 кор. субвенції краєвої на залізницю Тернопіль Збараж. Пос. Олесницький підпирає виводи пос. Вівієна та вразом ж дає, щоби правительство сконтролювало залізничі наслідки, особливо що-до мостів над потоками і евентуально за малі перекусти розширило. Після промов пп. Хамця, В. Ддушицького і Среднявського та мимо опозиції референта Потоцького, соім ухвалив великою більшістю суму 600.000 К краєвої субвенції на залізницю Тернопіль-Збараж.

З черги соім ухвалою уповажнив виділ череняти на 300.000 К акцій існуючого товариства Львів-Янів, в справі будови залізничі Янів-Яворів.

При голосованю над уділенем субвенції на залізницю Подгуже-Мисляниця-Любін, яку комісія з 500.000 К зредукувала на 300.000 К — виявив ся недостаток комплету. Маршалок зам-

